

Skrivelse en aarlig tilbagevendende Udgift, og jeg glæder mig over, at den ærede Minister har indbrømt mig det Faktum, som jeg har anført. Jeg antager, at den ærede Minister, som jo ogsaa er en god Jurist, vil indbrømme mig Rigtigheden af mit Resonnement.

Angaaende de øvrige Bevillinger, som have været omtalte, skal jeg sige, at det ikke kan nytte at tale mere om Skulpturafdelingen. Udvalget har taget sin bestemte Stilling til dette Spørgsmaal, og jeg kan ikke sige andet end, at jeg tror, at man gør rigtigt i her at være sig ad, som man gør, naar man bygger et nyt Hus, nemlig at vente, indtil Gulvet er færdigt, inden man anskaffer alt, hvad det skal ind i Gulvet. Man vil til den Tid få bedre Overfigt over, hvad der findes af denne Slags Sager her i Byen. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at man kort efter den Tid vil have faaet Gyptoteket, hvor der findes ikke saa faa Ting, som ville gøre samme Nytte som disse Skulpturgenstande. Jeg kan ikke andet end hævde Udvalgets Stilling og sige, at vi maa vente til den Tid. — Angaaende Bevillingen til Gymnastikken, mente den ærede Minister, at vi muligvis kunde gaa over til at give ham en Bevilling til Gymnastiklærerindens Uddannelse, eller hvad det nu var, den ærede Minister mente — jeg hørte det ikke rigtig, men der kan naturligvis altid senere forhandles nærmere derom. — Endelig kommer jeg endnu til at sige et Par Ord om den Lovtale, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgtres (S. Scavenius) holdt over sin fortræffelige Direktør. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgtres sagde, at denne Mand har faa overordentlige Fortjeneste af de Planer, der ere forelagte angaaende Ombygningen af Frederiks Hospital og Plejeføstelsens, men det ærede Medlem vil jo nok indrømme, at det var afbøde Fisker, der havde taget Initiativ dertil og han vil formentlig ogsaa indrømme, at det er ikke den paagældende Direktør, der har udarbejdet de Forslag, der foreligge her i Tinget, saa der synes altsaa i selve Ministeriet at være foregaaet en betydelig Forandring i Anskuelsen om denne Mands ualmindelige Dydighed. Den 30te Juni 1890 offentliggjorde den daværende Kultusminister en Skrivelse — den staar i „Berlingske Tidende“ — til Vægeraadet ved Hospitalet, som formodentlig var en Del af det Forligsmæglerarbejde, som han udførte derude, og hvori han siger, at uden denne Mands, Oberst Schøllers, energiske Initiativ vilde Planen o. s. v. sikkert ikke endnu være kommen saa vidt frem. — Den Gång var

det denne Mands Initiativ, nu er det bleven afbøde Fiskers — at Administrationen, straks efter at den nødvendige Bevilling er givet, kan skride til Planens Sværskættelse. Ministeriet er derhos overbevist om, at det vil være Direktøren magtpaaliggende i øvrigt at gøre al sin Tjeneste saa godt som muligt. Men saa er det løjerligt efter denne Lovtale over Direktøren som den, der har lagt denne Plan og ført den ud i Lyset, og som den, hvem det i det hele taget skyldes, at vi have en saa fortrinlig Plan til Frederiks Hospital, at, da der kommer en ny Minister, er det første han gør, at etablere en Kommission til at udarbejde Planer, hvoraf denne fortræffelige Oberst ikke er Medlem, under Forsæde af Professor Stadsfeldt, og med 2 andre Væger og 2 Arkitekter til Medlemmer. Og saa vidt mig bekendt, har denne Oberst ikke den allerringeste Andel i de Planer til Frederiks Hospitals Ombygning, som for Øjeblikket foreligge her, idet den højtærede nuværende Minister har fundet sig foranlediget til at bekliffe en anden Mand i hans Sted til at forestaa disse Planers Udarbejdelse.

Korsgaard: Det er et enkelt Punkt i det Afssnit, der nu er under Forhandling, hvor jeg ikke er i mit sædvanlige Selskab, det er Endringsforslaget under Nr. 50, som angaar en Rejse til de forenede Stater. Der deltager jeg tillige med et andet Medlem af det sædvanlige Mindretal, nemlig det ærede Medlem fra Ribe (Bust), ikke i det sædvanlige Mindretals Indstilling. Naar jeg er gaaet med til denne Bevilling, er det ikke paa de Motiver, som den ærede Minister har anført i Anmærkningerne til Finansloven. Der staar nemlig der i, at Menighedslivet og de kirkelige Forhold i Amerika have antaget et saadant Omfang, at det nu kan være hensigtsmæssigt, at føre et Slags Tilsyn dermed. Hvis jeg ikke huster fejl, er det omtrent Meningen af de Motiver, der ere givne i Anmærkningerne til Finansloven. Efter hvad jeg ellers har hørt om denne Sag, tror jeg ikke, at disse Motiver slaa til. Hvis jeg ikke huster fejl, har den højtærede Minister ogsaa selv, da Sagen var paa Bane i Finansudvalget, givet Anledning af, at der var andre Grunde end netop dem, at de kirkelige Forhold derovre have antaget et saa stort Omfang. Saa vidt jeg kan forstaa, hænger det snarere saaledes sammen, at de have forskellige Vanskeligheder derovre i deres kirkelige Forhold. Der er udbrudt en ogsaa i Europa ret bekendt Kæbles mellem Teologer og Sekter, som gør, at de vanskeligt kunne komme ud af det, og at de derfor gerne